

POSTNÍ DOPIS BISKUPA LUKÁŠE

Ježíš k nim přistoupil, dotkl se jich a řekl: "Vstaňte a nebojte se." (Matouš 17, 7)

Milé sestry a milí bratři,

každoročně se v postní době soustředí pozornost kazatelů na jeden z ústředních pojmů křesťanské zvěsti: obrácení. Překládá se jím řecké slovo „metanoia“, kterým se označuje změna smýšlení (a tím i životního směřování). Ježíš vyzývá od počátku: „Obrátte se a věřte evangeliu“ (Marek 1, 15). Stejně tak apoštolové: „Obrátte se, aby byly smazány vaše hříchy“ (Skutky 3, 19).

Čím déle sám kážu ostatním, tím více mi dochází, jak ošemetné je, když druhé vybízíte „Změňte se!“, a přitom ve vašem vlastním životě se toho příliš nemění. Snaha „polepšit se“ nebývá zrovna úspěšná. Vracíme se k hluboce zakořeněným vzorcům chování, opakujeme staré chyby. Vyčítáme si to, zlobíme se na sebe, trápí nás pocit selhání, protože ten pravý obrat pořád ne a ne přijít.

Indický jezuita Anthony de Mello vypráví, co teprve pomohlo k vnitřní proměně člověku, jehož se všichni snažili „napravit“ a neustále mu kladli na srdce, že se „musí změnit“. Nakonec mu blízký přítel sdělil: „Neměň se! Mám tě rád takového, jaký jsi.“ Uvědomění, že je milovaný i se svými chybami a slabými stránkami, jej osvobodilo a změnilo.

Věřím, že i nám by pomohlo, kdybychom letos v postní době místo tisíckrát recyklovaných zbožných frází slyšeli nejen z kazatelen: „Nemusíš se stát dokonalým, aby sis zasloužil Boží lásku. Bůh tě miluje přesně takového, jaký jsi! A víš co? Protože tě miluje, obrátil se k tobě jako první! Aby ses ty mohl začít obracet k němu - k Lásce, která se nevnucuje, ale nabízí se ti jako Cesta, v níž můžeš věřit!“

V básni Popeleční středa od T. S. Eliota mě zasáhly verše: „Protože nemohu doufat, že obrátím se zas, proto se raduji.“ Vyčetl jsem z nich, že jsme-li Bohem milovaní i v naší marné snaze „jednou provždy“ se změnit, v situaci, kdy ztrácíme naději, že se vůbec kdy obrátíme, pak nám to dává možnost osvobodit se od očekávání a nároků! Můžeme se bez jakéhokoli nátlaku obrátit k radosti ze života, který je nedokonalý, a právě proto si jej božská Láska přitahuje, touží po něm, aby se vyvíjel a rostl na svazích Hory Proměnění.

Přeji si prožít postní dobu v radostném obratu k životu, jaký je, nikoli k životu, jaký jsem si vysnil, že by mohl být. Skutečný život je důležitější než sebelepší představa o něm. Připadá mi, že T. S. Eliot napsal svou báseň přímo pro mě: „Ve ztraceném srdci radost zvedá se a sílí.“ No tedy! Že bych se už obracel? Že by se můj život opravdu měnil? Jestliže ano, děkuji za to Bohu, který je Láska a říká mi: „Nemusíš.“

Vyprošuji vám, ať předvelikonoční čas prožijete s radostí a důvěrou v lásku, život a cestu!

Lukáš Bujna, biskup Plzeňské diecéze ČČSH

